

מכתבים לאורפיאוס

1

בְּקָר: כּוֹרֵי פָּחַם מְסִתּוֹכְבִּים סְבִיבִי.
אֲנִי מְגִיֶּשֶׁה לָהֶם "שְׁתִּיָּה קָרָה", "שְׁתִּיָּה חֲמָה".
מִתָּר לָהֶם לְנַעֵץ בֵּי עֵינָיִם,
מִתָּר.
שִׁירִיךָ חֲרוּטִים כְּעֵת בְּעִגּוּלִים שֶׁל פְּלֶסְטִיק
אֲנִי שׁוֹמְעֵת אוֹתָם לְצַד
זְמִזְמוֹת הַמְקַרְר וְהַגְעֵגוּעִים:
לְפַעֲמַיִם אֲנִי מִנְתַּקֶּת אֶת זֶרֶם הַחֲשָׁמַל
שְׁאוּכָל לָשׁוּב לְרַגַע הַהוּא
שֶׁל הַמְבֵט.

2

בְּלִילוֹת
אֲנִי שׁוֹמְעֵת אֶת גְּנִיחוֹתֶיךָ:
גב' לוט אומרת שְׁהֶאֱהָבָה
היא מה שְׁמֵאֲפֹשֶׁר
אֶת כָּל זֶה.
אֲתָה מְבִין, הָעֵנֶשׁ שְׁלָה הִיָּה חַד פְּעַמֵי וְסוֹפִי.
הָעֵנֶשׁ שְׁלִי הִכִּיל אֶת הָאֲפָשְׁרוֹת שֶׁל הַמּוֹזִיקָה:
שֵׁשֶׁת יָמִים אֲנִי עוֹשֶׂה מְלָאכָה וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
אֲנִי מְקַשֶּׁבָה לְחֹשֶׁךְ, כִּי טוֹב.

16

3

היום אני יודעת מה שלא ידעתי אז:
המבט לאחור,
בלעדיו לא היה הספור אפשרי,
אותן מלים שעוקבות אחר סופה של ההליכה,
שם אתה, אורפיאוס, מבין פתאם: הבדידות
עושה את האפשרות
לנגן: בלעדיה לא הייתי אפשרית.

4

אחת לשבוע אני עושה את הדרך, כאלו אתה מלפנים.
אתה יכול לצחק עלי, אבל אני
חייבת לקיים את השחזור הזה
שוב ושוב, כאלו היה תפלה, אלא
שעכשו אני שותקת.

5

אורפיאוס, פעם עוד עשיתי בלבי השואות
של געגועים. היום אני יודעת שאין טעם:
המבט שלך שב ועולה בי.
יש לך שיר אחד שאני אוהבת במיוחד,
לפעמים אני שמה אותו בלופ: כשאני קמה בבקר,
אני משכנעת את עצמי
שהאור הוא השקר הגדול ביותר
שאמר לי, ולוחצת על
ה־play.

17

6

וְעוֹד לֹא כָּתַבְתִּי לְךָ דְבָר עַל הַגּוֹף.
אֵינִי יוֹדַעַת אֵיךָ לְכַתֵּב לְךָ, מִבְּלִי לְקַבֵּעַ
אֶת הַזְּרוֹת בֵּינֵינוּ כְּעִבְדָּהּ.

7

אֲנִי שׁוֹלַחַת לְךָ תְּמוּנוֹת.
הַצֵּלָם, דְּוָקָא, מְאֵהָב בִּי, לֹא מִפְּסִיק לְעִקֵּב
אֲחֵרִי. הוּא מְרַשֵּׁה לִי לְלוֹוֹת אוֹתוֹ לְחֹדֶר הַחֹשֶׁךְ
וְשָׁם בֵּין תְּמִסַּת פְּתוּחַ אַחַת לְשֵׁנֶיהָ
אֲנִי לוֹמְדַת אֶת הַזְּכָרוֹן.
הָאוֹר שֶׁצָּד אֶת הַפְּנִים שְׁלִי
רַף יוֹתֵר מִשְׁתִּי עֵינַיִךְ: אֵינֶנִּי גּוֹף עוֹד
אוֹרְפִיאֹס, הַזְּמַן פָּסַק, אֵל תְּמַתִּין לְשַׁעָּה.

8

עֲכָשׁוּ אֲנִי נִגְשַׁת אֶל הַקּוֹלוֹת
הָרֵאשׁוֹנִים שְׁלִי. רְחוּבוֹת שְׁעִזְבוֹתַי
שָׁבִים לְהִדְהֵד בְּמַחֵי שְׁפָה יִשְׁנָה.
אֲנִי יְכוּלָה לְסַפֵּר רַק יוֹם אֶחָד:
הַבְּגָדִים שֶׁנִּזְכַּרְתִּי בְּאֶרֶץ, וְדַאי מִתְעַפְּשִׁים
נִכַח הַגּוֹף שֶׁאֵינֶנּוּ.

אֲנִי אֹרִידִיקָה, הַיּוֹם.
גַּם מִחַר אֶהְיֶה אֹרִידִיקָה, הַפֶּתַח שְׁקוּף בְּפָנַי.

18

ההיסטוריה מחלחלת לכאן עם מי הגשמים.
 אני בודקת את תעודת הזהות במגרה
 וסוגרת: בפעם הראשונה בה עמדתי מולך
 עירמה, לא השגחת מה קשה היה גופי
 בגלל הפחד
 שאחזו בי אל מול עיניך. שעה מאחרת
 חלפה בתוכי, "מאחרת מדי"
 לחשתי לך ואתה הושטת מבט
 לא אביח להקשיב.

מלה נחבטת בקיר: אורפיאוס

אני זוכרת את פניך במערפל,
 אבל עיניך בהן שוכן המות
 ברורות כל יום יותר ויותר.

אני כותבת לך מכתבים פדי להבין
 את המוזיקה: לו יכלתי הייתי ממציאה עבורך את הגעגועים,
 אלא שאינני יכולה.

11

אָנִי יוֹדַעַת שְׁנִסִּיתָ לְהִיּוֹת עִם הַחֲמָרִים הָאֲפֵלִים.
אָנִי יוֹדַעַת, אוֹרְפֵיאֹוס.

פֶּעַם בְּיוֹם, יֵשׁ רִגַע בּוֹ
גוֹפֶךְ סָגוּר אֶל הַמוֹזִיקָה.
בְּאוֹתוֹ הַרְגַע אָנִי שׁוֹב, כְּמַעַט, יוֹצֵאת.

12

אִז אַתָּה מְנַסֶּה לְאַתֵּר אוֹתִי.
הַנְּסִיּוֹן הַשְּׁנִי כְּבָר פְּחוּת כּוֹאֵב. לְפָחוּת
אַתָּה יוֹדַע אֶת הַדְּרֶךְ. הַצֵּל שְׁלִי כְּמוֹ הַפּוֹגָה
שֶׁל חָלָל מִתְלַבֵּשׁ לְקִרְאָת עָרֵב. זְכָרוֹן
שֶׁל יְרַח מְנוּט אוֹתָךְ. אֲנָשִׁים מְשִׁתּוֹלְלִים
וְאֲנִי מְקַלְטָה אֶת הַצְּרִימוֹת.

אוֹרְפֵיאֹוס, לוֹ הָיִיתָ שׁוֹמֵעַ: תְּנוּעַת הַנְּחָשׁ נִשְׁאַרְת בַּגּוֹף.

13

מָה רְצִיתָ, שְׁאַעֲלָה לְמַעַלָּה, אֶכְנֵס לְחֹדֶר הַשְּׁנָה
וְאַתָּן לָךְ אֶת גּוֹפִי?

הַמְּוֹת מְסַבֶּךְ הַרְבֵּה יוֹתֵר.
אָנִי מְכַרְחָה לְהִסְתַּפֵּל.

20

14

אַרְצוֹת אֲרָפוֹת עָבְרוּ, קִמְטִים שָׁבְאוּ
סָבִיב עֵינֶיךָ
וְרַק לְבָךְ אֵינוֹ חָדֵל.
כָּל הָאֲהָבָה שְׁלֵמֶדְתִּי
לֹא יְכוּלָה הִיטָה לְעֶצֶר בְּעֶדְךָ.

מֵאֲז אָנִי כוֹתֶבֶת אֶת הַשִּׁיר
בוֹ יִהְיוּ עֵינֶיךָ עֲצוּמוֹת
וְאָנִי אֶחְלֶךְ
לְיַד לְבָךְ
כָּל הַיָּמִים.

15

הַמְּפָה מְקַפֶּלֶת.
סְגוּרָה בְּמַגֶּרֶה. רַק לְעֵתִים רְחוֹקוֹת
אָנִי מוֹצִיָּאָה אוֹתָהּ אֶל הַחֹשֶׁךְ הָאַחֵר,
פּוֹרֶשֶׁת וּמְתַבֹּנֶנֶת כִּי־צַד הַהֶלִיכָה
מְוַתֶּרֶת עַל הַלֵּב וּמְבִינָה אֶת
הָעֵינַיִם.

21

16. מכתב נוסף

בְּנֵי הָאָדָם מִתְחִילִים תָּמִיד: "בְּרֵאשִׁית הָיָה הַהִיבְרִיס"
הַצֶּרֶף לְסִמֵּן אֶת הַחֹטָא הוּא
הַדְּבוּר שְׁלֵהֶם.

אִתָּה הַסְּתוּכְבָּת לְאַחֹר
וְרֵאִיתִי

מֵאֲזוּ הַחֵל לְמַשֵּׁל בָּהֶם הַהֲוָה:
יּוֹשְׁבִים בְּקַפַּת חוֹלִים
מִחֲכִים שֶׁהָאֲחֹת תִּשָּׂא בְּדָם
לְפַעֲנָח
אֶת שְׁעוֹת הַשְּׁקִיעָה שֶׁל הַגּוֹף.

אֲנִי אֹרִידִיקָה, לְפָחוֹת זְכִיתִי לְהִיּוֹת.
לֹא הָיָה רָגַע אֶחָד שֶׁל מָוֶת
שֶׁלֹּא הָיִיתִי בּוֹ.
הַפְּעֵלָה הַזֹּאת מִמְּשִׁיכָה בִּי תָּמִיד.

יוֹם אֶחָד אוֹלֵי יְהִיָּה בְּךָ כִּחַ אַחֵר
מִכְחָה שֶׁל הַשִּׁירָה
וְתוֹכֵל לְרֵאוֹת.

17. עבודת האבל

כְּשֶׁכְּלִי הִרְכַּב רוֹעֲדִים בְּמַחִי
אָנִי מִגְבִּירָה אֶת הַמוֹזִיקָה שֶׁל עֵינֶיךָ
וְנוֹתַנְתְּ לְכֹל הַמְּאַהֲבִים לְחַלְף.

רַק אֶת הַדֶּרֶךְ בָּהּ הִגִּוּ אֶת שְׁמִי
אָנִי זֹכֶרֶת
וְאֶת הַתְּשׁוּקוֹת.

לְמַעַלָּה מִמְּשִׁיכוֹת הַמִּתְכַּוֶּת וּפֹה
שְׂרָשִׁים הוֹלְכִים אַחַר הַמַּיִם
כְּמוֹ שְׁפָעַם הֶלְכֵתִי אֶחְרִיד.
רַק חֵלוֹן אֶחָד נוֹתֵר מוֹאֵר.
הַשְּׂכוּנָה נִרְדָּמָת אֶל תוֹךְ שִׁירֶיךָ
וְאָנִי לוֹמְדָת מִחֲדָשׁ אֶת הַצְּעָדִים.

18. סיום

א

כָּל יוֹם

אֲנִי שָׁבָה לְהִיּוֹת אֲוִרִדִיקָה

בְּתַחֲנַת הַהֶסְעָה שֶׁל הַחֹשֶׁךְ

אֲנִי מִמְתִּינָה לְאֲוִרְפִּיאֹס שְׂיָבוֹא

לְאַסֵּף אוֹתִי,

אֲלֵא שֶׁהוּא חוֹלֵף עַל פְּנֵי

עוֹד לְפָנֵי שְׂאֲנֵי מִסְפִּיקָה לְקוּם מִן הַסִּפְסָל

אָסוּר לוֹ לְהִפְיֵט בִּי

הוּא זוֹכֵר.

ב

כַּעַת אֲנִי שָׂרָה, אֲוִרְפִּיאֹס

הָאֲדָמָה הִיא מְרַחֵק

אֲנִי שָׂרָה

הָאֲדָמָה הִיא מְרַחֵק